

D.Tóth Kriszta - Emberek a fotelban

2013 június 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

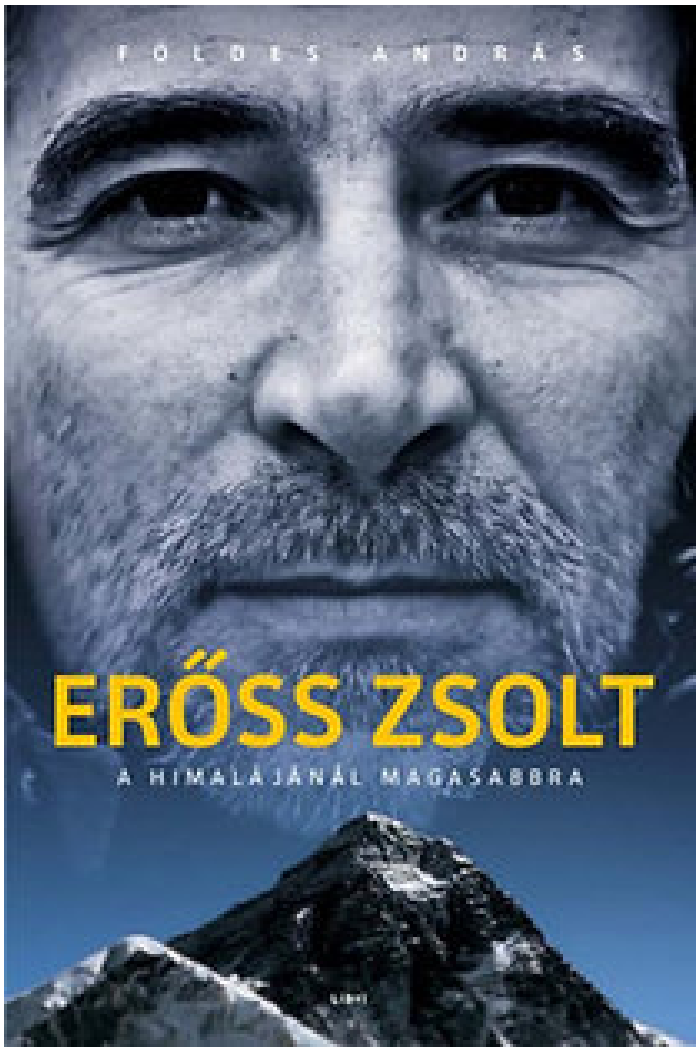
- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Kész, vége. „Nem keresik tovább Er?ss Zsoltot és Kiss Pétert” – olvasom ma délel?tt az Indexen. A h?s meghalt, a legenda megszületett. Er?ss Zsolt beteljesítette a végzetét. Oda jutott, ahová a róla szóló könyv predesztinálta: a Himalájánál magasabbra. Eddig a közhelyek.

Ami utána következik, az viszont elkeserít. Ülnek az emberek, az én honfitársaim, az ? honfitársai a kényelmes kanapén, fotelban, párnás irodai széken és ontják magukból az epét, bele a billenty?zetbe. Olyan elvetemült, alaptalan és tudatlan meggy?z?déssel mérgezett véleményeket képesek egy sportember (feltételezhet?) halála kapcsán leírni, hogy sírni volna kedvem. Csak azért, mert ez az ember más volt, mint ?k. Mert más szabályrendszerben élte kétségtelenül nem mindennapi életét. Mert máshogy volt jelen a családja életében, mert más hivatást, más küldetést választott.

Mert zavarba ejt?en megszállott volt és k?keményen következetes. Számukra, a szürke zóna foteljaiban mérget okádók számára Er?ss Zsolt egy érthetetlen és megérthetetlen lény volt, aki maga kereste a bajt, aki másokat is magával rántott és aki érdemtelen volt a családapa kitüntet? címére. Aki „mérnemmaradtaseggénmegérdemelteamitkapott?!”

Nem vitatom én el a véleményhez való jogot. Nem vitatom el a felháborodáshoz való jogot, az ítéletalkotáshoz való jogot. Semmit se vitatok el. Nem kell sajnálni Er?ss Zsoltot, és a szintén hegymászó, látszólag (!) sztoikus és érzelemmentes feleségét. Elvégre ?k választották egymást és a sorsot, maguknak. Azt viszont, hogy sokan úgy öntik a klaviatúrába véleményüket, hogy egyáltalán nem ismerik az extrém sportok, az extrém sportolók világát, hogy semmit sem tudnak a hegymászók szubkultúrájáról (pl. arról, hogy a hegyre mindenki kizárólag a saját felel?sségére megy föl, még azok is, akik a legnagyobb magyar mászóval kelnek útra), hogy globalizált és kényelmes életükb?l ítélkezve halvány segédfogalmuk sincs arról, milyen megadni magunkat és eggyé válni a természettel – na, ezt kikérem magamnak. Vajon azok, akik most így tesznek, mit gondoltak, mit mondtak róla akkor, amikor 2002-ben els?ként magyar zászlót t?zött az Everestre?

Kedves Er?ss Gerda és Csoma! ?szinte részvétem azért, hogy elvesztettétek az édesapátokat. Legyetek nagyon büszkék rá. Tudnotok kell, hogy Er?ss Zsolt hétköznapi emberek millióinak jelent inspirációt a mindennapi életben. Nem kell ahhoz hegyet mászni, hogy er?t merítsünk az ? erejéb?l, a kitartásából, a tartásából és, igen, a megszállottságából is.

Er?ss Zsolt hazatért. Mi, a többiek itt lent, sosem felejtjük el.

D. Tóth Kriszta - shopline

Ajánló